

REGRETS

Två personer sitter och väntar på något

Scen 1   **Inte hunnit prata med en viktig person**

Dialog

- *Skall det bara vara såhär?*
- *Vad menar du?*
- *Musiken. Det händer ju ingenting.*
- *Ingen aning. Nej, men det är sant. Det händer verkligen ingenting alls.*

- *Hur länge har du väntat?*
- *Ja, det är några år. Snart fyra.*
- *Fyra år. Varför öppnar de inte?*
- *Det kan bero på isen. Den är väldigt tjock.*
- *Ja. Det är kallt. Mycket kallt*

- *Idag är det tio år sedan min pappa dog.*
- *Sen din pappa dog.*
- *Ja. Jag hade aldrig tid att hälsa på honom.*
- *Nej.*
- *Jag ångrar det. Hade velat tala om för honom hur mycket jag älskade honom.*
- *Ja... Jo...*
- *Död är han nu. Pappa. Han fick aldrig veta det.*
- *Han fick inte det. Nej...*
- *Han tror bara att jag var arg och besviken. För det var det enda jag sade...*
- *Jo...*

- *Titta! Ser du svanen som flyger? Däruppe.*
- *Det är... Men... Hörde du... Nån skjuter...*
- *Den sjunker... Störtar... Död...*
- *Nu är de där och skär halsen av den...*
- *Isen blir röd...*

- *Sen flytta jag hemifrån.*
- *Jo.*
- *Vi sågs knappt sen... Och åren gick...*
- *Ja. Åren går...*

- *Säger de aldrig något?*
- *Nej. Bara om det varit nå'n sprängning.*
- *Så det är bara att vänta?*
- *Vänta och tänka. Stänka och sänka. Blicken... och titta...*
- *Sakta, sakta, långt, långt, neeeeer...*

Sånger

Ljungen blev lila

Ljungen blev lila igen. Hann inte. Inte i år heller.
Lila. Lila blev ljungen.
Ljungen. Säger inget. Talar inte.
Den rosa cykeln lutar brant. Tänker högt.
Precis så högt som jag borde gjort.
Säga orden jag bara tänkte.
Ljungen blev lila igen. Hann inte. Inte i år heller.

Säg det

Huden i bröstet skrumpnar.
Musklerna tvekar att lyda.
Fingrarna kallnar av visdom.
Det drar i den gråa vinden.

Snart är du här.
Eller nån du har kär.

Aldrig

Det blev aldrig...
Jag hann aldrig...
Jag kunde aldrig...
Det gick aldrig...
Du fick aldrig...

Höra...

Scen 2   Inte våga förverkliga drömmar. Vara duktig, flitig.

Dialog

Som en sång först:

- Tiden går.
- Dagarna susar.
- Lämna ens knappt några spår.
- Lyssna då!
- På vatten som rusar.
- Kanske blir det till sist, ändå vår!

Pratsång

- Jag undrar det. Isen är tjock. Mycket tjock.
- *Men det är bättre idag.*
- Otroligt tjock.
- *Det är sol.*
- Jo. Sol.
- *Ja.*

- Men du... Att just du kom hit. Det är ju otroligt.
- *Ja...*
- Så fint att se dig. Fint att se dig.
- *Detsamma. Detsamma.*
- Jo...

- *Hur länge sen är det vi sågs?*
- Måste va'... Måste va' en halv skäppa liv i maklig takt.
- *Ja. Våldigt maklig takt.*

- *Undrar hur länge vi skall vara här.*
- Ja. Det är svårt att säga.
- *Jo. Förstår det. Förstår.*

- Minns du Lena?
- *Lena? Hon som sjöng?*
- Ja. Sjöng solo i kyrkan. På revyn.
- *Var med i TV.*

- Hon är död nu. Sen ett tag. Död nu.
- *Trodde hon skulle bli något stort.*
- Och så blev det inget.
- *Nej. Ingenting alls.*
- Nej...

- *Hör du radion? Det måste vara någon där.*
- Det är tistlar. Tistlar som bryter igenom isen. Det låter så då.
- *Som röster. Taggiga, torra, snöpliga.*

- *Hon kunde verkligen sjunga.*
- Minns du... Vi var sena. Till kyrkan. Det var dimma. Extrem dimma. Såg inte ens handen framför dig. Öppnar porten till kyrkan. Och där står hon. Längst in på koret.
- *Jo. En stjärna.*
- Ja, det var hon. En stjärna. Och ändå räckte det inte.
- *Det gör inte det. Ofta.*
- Nej.

- *Alltid. Alltid har jag undrat. Vad händer sen? Vad händer? Vet du?*
- Det... Det vet man inte... Det går inte att se. Inte att se.

- *Ja. Vad fint att se dig igen.*
- Detsamma. Det har gått så lång tid. Så lång tid.

- *Titta! En tjur. På isen. Svart!*
- Den rusar. Som tiden skräller den bort.
- *Mot den röda fläcken där svanen...*
- Den stångar mot isen, det röda, det svarta, de hornen mot isen...
- *Oj, Aj, Oj, Aj... (Om och om...)*

- Det blöder i pannan...
- *Fastnar! Hornet fastnar, eller går a...*
- Den svimmar.
- *Den faller.*
- Ner, ner, ned...
- *Död.*

Sånger

Göra rätt

Göra rätt. Inget vett. Bara rätt. Kaktus
Göra nog. Ingen log. Bara knog. Nässla
Göra bot. Ingen skrot. Bara hot. Tistel
Göra stress. Ingen spets. Bara less. Nypon

Var är du

Kvistar knäcks
Knoppar brister
I gråt för

Var är du

Var är du

I ett rum
I en tid
Där du

Här, är
Är, här

Pojken med vingar Sång

Pojken med vingar, tvingar, tvinnar envist en lock.

Tvingar, tvinnar, vingar envist en lock.

musik

Flyg, flyg, flyg kära barn

Fly-yg... (musik)

Högt bland molnen, högt däruppe

Du passar där, passar där...

musik

Sjung med svanar

Allting klarnar

Andas druvsaft

Samla luftkraft (urkraft)

laiaiii...

A-a-a-a-a-a-...

Sjung med svanar

Allting klarnar

Andas druvsaft

Samla luftkraft

Pojken med vingar, tvingar, tvinnar envist en lock.

Tvingar, tvingar, tvingar envist en lock.

musik

Flyg, flyg, flyg kära barn

Fly-yg... musik

Långt från målet, lågt därnere...

Du fastna(de) där, fastna(de) där...

Modet svek

Benen vek

Rösten tröt

En så'n gröt

Sjung, sjung, sjung

Du vågade inte

Klarade inte

Orkade inte

Det som var du

I det blåa klara

Svanar i luftkraft

Druvsaft

Urkraft

Borta... Borta... Borta...

Scen 3 Avstängdhet, stress

Dialog

- Det är en spricka. En spricka... Är det.
- *Isen spricker. Spricker upp.*
- Och ändå är det kallare idag.
- *Jo.*
- Ja. Usch.

- *Våga du inte prata?*
- *Våga jag inte prata?*
- *Med din pappa.*
- Med min pappa.
- *Jo.*
- Pappa...
- *Ja.*
- Vet inte...

- Åh! Det växer en ros.
- *Så vacker, så stor.*
- Så röd står den i isen i sprickan.
- *Är den... Så vacker.*
- Vacker. Där tjuren dog.
- *Och svanen.*
- Ja.

- *Tror du det händer nåt i år?*
- Vet inte. Det brukar det inte göra.
- *Tiden bara går.*
- Går, rinner, svinner.
- *Svinna, svann, svunnit.*
- *Jo...*
- Precis.

- Jag blev förvånad att du kom. Redan.
- *Ja.*
- Men glad.
- *Det gick fort.*
- Ja. Det går fort...
- *Mycket fort.*
- Men fint att se dig.
- *Fint att se dig med.*
- Jo.

- *Ville inte din pappa prata?*
- Vet inte. Vet inte om han kunde. Prata om sånt. Sånt som man pratar om.

- Om man inte lyssnar märks den inte.
- *Vilken?*

– Tiden. Då går den bara.

– *Iväg.*

– Det gäller att lyssna.

– *Lyssna till tiden.*

– Som försvinner bort.

– *Jo.*

– *Jag blev sjukskriven sen.*

– Blev du sjukskriven?

– *För mycket sa de. Det var för mycket.*

– Stress?

– *Ja. Stress.*

– Länge?

– *Ja. Två år.*

– Ojdå.

– *Ja.*

– Jo.

– Hör. Nu skjuter de igen.

– *De skjuter på rosen.*

– Nej!

– *Jo.*

– Borta!

– *Bara sprickan kvar.*

– Och tistlar.

Sånger

Muren

Runda, kantiga, stora, små
Staplas de tungt
Lager för lager
Staplas de tungt
Växer de lugnt

Blir murar som skyddar, lindrar, hindrar
Stänger ute det som kan hota
Håller inne det som kan bota

*Hjärnor rusar
Lusar irrar
Stirrar gör de
Hör de kivet?
Livet springer
Ringer tiden
Striden skevar
Vear, larmar
Armar fåktar
Smäktar stjärnor
Hjärnor rusar, rusar, rusar itu.*

Runda, kantiga, stora, små
Skydda, skydda, skydda
Stänga, stänga, stänga

Av. Av. Av.

Stäng, stäng, stäng, stäng, stäng, stäng av.
Spring, spring, spring, spring, spring, spring fort.
Spänn, spänn, spänn, spänn, spänn, spänn bågen.
Slit, slit, slit, slit, slit, slit dig ut.

Det är säkrast så. Blir bäst så.

Så, så, så.

Ångrar Försoning-Bitter dialog

Om jag väljer det ena, kommer jag ångra.

Om jag väljer det andra kommer jag ångra.

Om jag inte väljer alls. Kommer jag också att ångra.

Och så blir det att jag ångrar att jag ångrade att jag ångrar att jag inte visste vad jag skulle bestämma mig för.

Att jag ångrar att jag inte kunde välja.

Att jag ångrar att jag ångrade att jag ångrar att jag ångrade att jag ångrar att jag inte visste vad jag skulle välja. *(Att ångra allra mest.)*

Scen 4   Inte våga stå upp för sig själv. Rädslor.

Dialog

- Jag trodde jag skulle ha lämnat innan...
- *Vadå?*
- Innan du kom. Du kom hit.
- *Jag blev så glad. Att du... Att du är kvar. Att jag kom.*
- Jo.
- *Fast egentligen skulle jag ju inte...*
- Nej. Men det är fint att ha dig här. Nu när du är här.

- *Kan vi inte bara gå härifrån?*
- Jag tror inte det.
- *Varför då? Har du provat?*
- Vet inte. Vet inte.
- *Nej.*

- Ja. Det var verkligen längesen.
- *Ja.*
- Först kände jag inte igen dig.
- *Nej.*

- *Det är bättre väder idag.*
- Ja. Riktigt bra.
- *Faktiskt.*
- Jo.
- *Det är vatten på isen.*
- Faktiskt. Solen värmer.
- *Ja. Härligt.*

- Hur gick det med valpen?
- *Med Ludvig? Ja han växte. Växte och blev stor.*
- Just det. Ludvig.
- *Blev lite vild kanske. Och glad. Jag borde satt gränser. Är inte så bra på det.*
- Har du aldrig varit. Att säga ifrån.

- *Titta en ny ros.*
- På samma ställe.
- *Nu är det två.*
- En röd och en vit.
- *Oj. Och två svanar! Vad vackra.*
- En svart och en vit. Ovanligt.
- *Verkligen.*

- *Det blir nog halt när vattnet fryser på sen.*
- Skulle inte vilja gå där då.
- *Nej. Fy.*

- *Det var tråkigt med mamma.*
- *Ja. Tråkigt. Sorgligt.*
- *Ja.*

- *Oj. Vad är det?*
- *Den har en målsökande robot.*
- *Den svarta.*
- *Svanen. Den laddar.*
- *Nu skjuter den.*
- *Skriker.*

pskcnpjfidpifjv

- *Vilken smäll! Det är nåt i röken. Som flyr. Flera.*
- *Det exploderar. Nej. Aj... Aj...*
- *Det är brinnande tistlar. Akta dig...*
- *Det regnar brinnande tistel.*
- *Ner på isen. Överallt.*
- *Täcker isen med grå, bleka taggar.*

- *Hur menar du?*
- *Jo. Men att jag hade svårt att ta plats.*
- *Ja...*
- *Mamma sa att jag bara skulle vara mig själv. Men det gick inte.*
- *Varför? Varför då?*
- *Var rädd att inte få vara med i så fall...*
- *Aah. Var det så?*
- *Vet inte. Prövade aldrig. Klarade inte. Klara inte det...*
- *Nej... Nej...*

Sånger

Lilla vän

Sträck på dig.
Titta inte ner.
Möt blicken.
Vänd inte bort.

Var inte rädd. Lilla vän.
Det är inte som du tror.
Du kommer att upptäcka den sen.
Styrkan som inne i dig bor.

Svanen sträcker stolt på halsen
Vet hur vackert den glider i vattnet
Den dansar gärna sista valsen
Strålar och njuter musiken i natten

Sträck på dig.
Titta inte ner.

Lilla vän.
Titta upp.

Det är du. Nu. Din tur.

Jag ångrar det så

Jag ångrar det så.
Att jag inte vågade gå. Vågade stå.
Min egen väg.

Det syntes så svårt.
För svårt.

Jag ångrar det så.

Scen 5   Inte tagit tag i inre sår, trauman och hinder.

Dialog

- *Det är massa folk nu.*
- Många har varit här länge.
- *Vad väntar de på?*
- Det vet ingen.
- *Inte alls?*
- Inte alls.

- Det är ändå varmare idag.
- *Ja. Härligt.*
- Det frös inte på i natt.
- *Nej.*

- *Men du.*
- Ja.
- *Vad är det här för plats?*
- För plats? Det ser du väl?
- *Jo. Men det är så konstigt. Plötsligt var jag bara här.*
- Det är så det är.
- *Och det känns lite bekant.*
- Jo...

- *Berätta om mamma.*
- Vad vill du veta?
- *Hon försvann så tidigt. Jag var ju bara ett barn... Bara borta.*
- Ja. Ni hade väldigt fin kontakt. Väldigt fin.
  - *Hon läste mycket för mig.*
- Lekte, läste, badade, hoppade, skrattade.
- *Så försvann du också...*
- Det var aldrig meningen.
- *Det förstår jag väl. Men så blev det.*
- Ja.
- *Jag var ju bara tjugotre.   (åldern?) (Jag hade ju precis fått barn!)*
- Jag vet. Förlåt.
- *Det var inte ditt fel.*
- Nej. Kanske inte. Men ändå.
- *Jo.*

- *Det måste gått flera veckor sedan jag kom.*
- Flera veckor. Jo.
- *Men du... Din pappa.*
- Ja.
- *Ville han inte prata?*
- Jo absolut. Men inte känslor.
- *Hur då?*
- Det gick bara inte.
- *Vad sorgligt.*

- Ja. Det har satt sig i kroppen.
- *I kroppen.*
- Ja. Att det aldrig gick.
- *Men det var ju inte ditt fel.*
- Nej. Kanske inte. Kanske inte.

- *Titta nu är det åtta svanar.*
- En svart. Sju vita.
- *Undrar vad som hände.*
- De har ätit upp all tistel.
- *Ja. Snart kan de simma i vattnet ovanpå isen.*
- De dyker redan i sprickan.
- *Ja. Dyker.*

- *När du också försvann. Jag tänkte. Tänkte jag skulle prata med nån.*
- Det är klart.
- *Men det blev aldrig av.*
- Varför då?
- *Tiden gick. Det var ett steg att ta...*

- Se. Det är massa rosor nu.
- *Efter hela sprickan.*
- Måste va tusentals.
- *Ja. Fint!*
- Jo.

- När du var liten. Tänkte jag skulle inte bli. Bli som min pappa. Din farfar. Speciellt sen mamma försvann.
- *Det blev du... Det blev du inte heller.*
- Kanske inte. Men det är som spår inuti. Rädslor som hindrar.
- *Jo...*

- *Har du sett. Vad mycket folk här är nu. (har du sett?)*
- Ja. Alla kommer fram.
- *Det är kanske vädret.*
- Ja. Eller nåt annat.
- *Jo.*

- *Nej. Jag ångrar verkligen det.*
- Vadå?
- *Att jag inte tog tag i det.*
- Tog tag i?
- *Alla svåra tankar. All oro. Allt som var så svårt.*
- Ja.
- *Efter mamma och så... Jag hade behövt det.*
- Jo.

Sånger

Lycklig

Jag ångrar att jag inte tillät mig att vara lite lycklig. Lite lycklig ibland.

Inre oro

Sikten dunklas av inre oro
Av tankar som inte tänker klart
Rummet fylls av meningslöst sorl
Kraften bleknar, är borta snart

Där står du då, arme väsen
Och vågar inte det du vill
Där blir du då, blehke sate
När du inte låter livet bli till

Scen 6 Äntligen framme

Dialog

- *Det är ändå varmare idag.*
- Ja. Riktigt skönt.
- *Ja. Härligt.*

- Jag tänker på min pappa.
- *Ja.*
- Egentligen är jag arg på honom.
- *Arg. För det var så svårt att prata?*
- Nej. Arg för att det var så svårt. Han var så svår.
- *Förstår. Förstår.*
- Men det går ju inte att säga...
- *Nej... Kanske...*
- Jag har ju knappt vetat om det... Förrän nu...
- *Vadå?*
- Att jag är arg.
- *Att du är arg.*
- Jo.

- *Har du sett. Därborta.*
- *Vadå?*
- *Är inte det din bror?*
- *Var?*
- *Där. Vid stenen.*
- Ja. Ja det är det. Oj. Vad gammal han blivit!
- *Hallå! Hallå!*
- Det är för långt bort. Han hör inte.
- *Vi måste gå bort och hälsa.*
- Ja. Ta dina grej...

- *Stopp. Vad är det som händer.*
- Vet inte.
- *Sitt still!*

Slutstriden

Kör

Fyrtio svarta tjurar stormar fram på isen.
Där är plötsligt fullt av tistlar.
Tjurarna stannar vid sprickan.
Svanarna lyfter.
I cirklar flyger de. Runt, runt, runt.
Så plötsligt ett eldklot. Slår ner bland de tjurarna.
Isen spricker. De stångas. Tjuter. Kämpar. Krigar.
Isen rämnar. Alla rasar ner i det mörka. I det svarta. I ett kaos av blod.

Det är äntligen dags.
Faran är över.
Vattnet är öppet. Till sist.
Svanarna flyger i formation ovanför.
De sjunger:

Moralitet

*Så jagar män'skan bort sitt liv
Med plikter, rädslor och allt driv
När krav och måsten står på kö
Hon glömmer att hon snart ska dö*

*Så synd att hon så sällan ser
De under som omkring oss sker
Så nära, enkla, vackra, små
Som alltför få tar vara på*

Dialog slutet

- *Titta floden. Det är en sjö.*
- All is borta.
- *Och tistlarna.*
- Och rosorna.
- *Ja. Som smycken som flyter på vattnet.*
- Och svanarna simmar i par.

- Åhh! Åtta svanar drar en liten båt. Full av rosor.
- *Den kommer mot oss.*
- Vi ska åka nu. Äntligen ska vi få åka.

- *Vart ska vi?*
- Vet du inte det?
- *Nej.*
- Vi ska till mamma. Kom.

- *Jag kommer.*
- Ja.
- *Ja.*

Sång

Bron

De går och går över bron. De tar aldrig slut.
Stora och små. Slöjor, slipsar, väskor, vagnar.
De går och går över bron. De tar aldrig slut. Aldrig slut.
Strävsamt vandrar de livets stig. Sticker aldrig ut.

Dag efter dag över bron.
Dagar blir år och ingenting.
Ändras.

Sen tar det plötsligt.
Just det.
Slut.